

Frihedens Tale til Moldenserne

Taler

Bjørnstjerne Bjørnson

Dato

12 mai 1848

- 1 I denne Tid har man erkjendt og dyrket mig, i denne Tid har jeg slaaet Bo i
Enhvers Bryst; næsten alle i Europa have vaagnet af sin Dvale, grebet til Sværd,
og havende mit Navn paa Læberne have de stormet frem, angrebet, nedkastet,
faaet Thronerne til at vakle, Tyrannerne til at bæve, Scepteret i deres før saa
5 mægtige Hænder til at skjælve. Despoten er bleven nødt til at indvilge og give
efter, til at bygge Templer til min Ære og opreise mit Billede - Konstitution - i
Samme. Ikke længere sover man, ikke længere er jeg uerkjendt. Mit glødende
Navn - "Frihed" - svæver paa alle Læber, throner paa alle Pander, ulmer i alle
Bryst.
- 10 Nordmanden, denne faste Bauta, han vaagnede end tidligere, han oprettede mig
det herligste Tempel og lovprisede mig med de frydefuldeste Læber; i hans til
min Ære oprettede Tempel - Storthinget - dyrkes jeg mest uskrømtet, mest
varmt. Der har man det tydeligste Billede af mig - Grundloven -. Men nu, nu
15 naar alle Folk afkaste Despotiets feige Aag, skal nu Nordmanden glemme mig?
Skal han nu sove? Nei! Nei! End maa Eders Hjerter brænde! End maa I føle
Trang til at prise mig! Lader man ikke kunne anvende paa Eder:
- 20 Til Frihed var I baaren,
I stolte norske Mænd!
Den kom saa sød som Vaaren,
Saa hurtig svandt den hen!
- 25 Og I Moldensere! have I glemt mig? Nei! Naar I læse om at jeg har feiret, naar I
høre at jeg har overvundet min Arvefiende - Despotiet -, da glædes I, da jubler I,
da raabe I: "Havde ogsaa vi været med." Men nu, da I skulle festligholde Eders
Frihedsdag, denne ikke alene i Norges, men i hele Nordens Annaler lysende
Stjerne - 17de Mai -, da trække I Eder tilbage, da pukke I paa Dyrtid, Penge o. s.

v. O! Ve Eder! Naar I ikke ville gjøre en saa stor Opoffrelse nu, hvad kunde man da vente, hvis jeg krævede Blod til Tegn paa Eders Hengivenhed for mig? Hvad kunde man vente af Eder, som ikke ville offere en Skilling til Eders Festdag - Frihedens Festdag -. Nei! Nei! I skulle Alle høitidelig holde Dagen med Varme
35 og Inderlighed, Nidkærhed og Opoffrelse! Haand i Haand knæle I ned ved mit Altar, lovprise mig, takke mig af et oprigtigt Hjerte og en blind Kjærlighed; henvend takkende Eders glade Aasyn mod mig, Eders Tilværelses lysende Stjerne!

40 Frihed.

45 **Kilde**

Romsdals Budstikke, 12. mai 1848

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/frihedens-tale-til-moldenserne>

50

55

60

65